

Швачка (1894)

Грабовський Павло Арсенович

Рученьки терпнуть, злипаються віченьки.
Боже, чи довго тягти?
З раннього ранку до пізньої ніченьки
Голкою денно верти.

Кров висисає оте остогиджене,
Прокляте нишком шиття,
Що паненя вередливе, зманіжене,
Вишvirне геть на сміття.

Де воно знатиме, що то за доленька —
Відшук черствого шматка,
Як за роботою вільна неволенька
Груди ураз дотика.

1894

Постійна адреса: http://ukrlit.org/hrabovskiy_pavlo_arsenovich/shvachka